

Nr.17.998/18.05.2021

ANEXA NR.1
LA DISPOZIȚIA NR.231/2021

REFERAT

**privind neaplicarea de sancțiuni disciplinare doamnei Daniela Șerban,
auditor în cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Județean Cluj**

Prin adresa Agenției Naționale de Integritate nr. 13089/G/II/10.04.2017 a fost transmis Raportul de Evaluare nr.13082/G/II/10.04.2017, întocmit la data de **10.04.2017** în lucrarea nr. 950/S/II/**11.01.2016**. Prin acesta, s-a adus la cunoștință faptul că, în urma activității de evaluare, **au fost identificate elemente de încălcare a regimului juridic al incompatibilităților de către doamna Șerban Daniela**, pe perioada exercitării funcției publice de execuție, de consilier grad superior la Serviciul Financiar-Contabil din cadrul Consiliului Județean Cluj.

La data de 26.04.2017, doamna Șerban Daniela a contestat Raportul susmenționat la Curtea de Apel Cluj. **Actiunea sa a fost respinsă** (Sentința civilă 373/21.11.2017 a Curții de Apel Cluj). Ulterior, împotriva sentinței instanței de fond a promovat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție. Și **recursul a fost respins**. (Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6408/27.11.2020).

Prin adresa nr. 1016/G/II/11.01.2021, Agenția Națională de Integritate a solicitat declansarea procedurilor disciplinare cu privire la nerespectarea regimului juridic al incompatibilităților în care s-a aflat doamna Șerban Daniela.

Prin adresa nr. 18744/G/II/19.04.2021, Agenția Națională de Integritate a revenit la adresa nr. 1016/G/II/11.01.2021.

Comisia de disciplină din cadrul Consiliului Județean Cluj a elaborat și transmis, către Președintele Consiliului Județean, sub nr. 15.642/27.04.2021, propunerea de sancționare a doamnei Daniela Șerban prin destituire din funcție publică.

Propunerea Comisiei de disciplină nu a avut în vedere incidența art.26 alin. (3) teza a II-a coroborat cu art. 25 alin. (5) din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare.

I. Art. 25 alin. (5) din Legea nr. 176/2010:

În cele două adrese, ANI invocă inclusiv art. 25 alin. (5) din Legea nr. 176/2010, **prevedere legală care reglementează termenul maxim în care se poate atrage răspunderea disciplinară și care, în cazul de față este depășit**, după cum vom arăta în continuare.

Din Raportul de Evaluare reiese faptul că în perioada 01.10.2010 – **04.05.2014** doamna Șerban Daniela s-a aflat în incompatibilitate, iar sesizarea Agenției Naționale de Integritate s-a făcut de către o persoană fizică la data de **11.01.2016**.

Art. 25 alin. (5) din Legea nr. 176/2010 (prevedere legală a cărei respectare este subliniată inclusiv de către ANI), prevede:

(5) Răspunderea civilă sau administrativă, disciplinară, pentru faptele care determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate ale persoanelor aflate în exercitarea demnităților publice sau funcțiilor publice este înlăturată, nemaiputând fi angajată în condițiile depășirii termenului general de prescripție de 3 ani de la data săvârșirii lor, în conformitate cu art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

Raportat la faptul că starea de incompatibilitate a încetat la data de 04.05.2014 (înainte de sesizarea Agenției), și dreptul de a aplica sancțiunea disciplinară s-a prescris la data de 04.05.2017, se impune a analiza dacă au operat suspendări sau întreruperi ale termenului de prescripție.

Întrucât termenul de 3 ani prevăzut de art. 25 alin. (5) din Legea nr. 176/2010 este un termen de prescripție, acesta este susceptibil de a fi suspendat sau întrerupt.

Conform prevederilor art. 2.517 din Legea nr. 287/2009, republicată cu modificările și completările ulterioare, *Termenul prescripției este de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen.*

Verificând cazurile de **suspendare** a cursului prescripției reglementate de art. 2.532 – 2.536 din Legea nr. 287/2009 nu a fost identificat niciunul aplicabil prezentei situații.

Verificând cazurile de **întrerupere** a cursului prescripției reglementate de art. 2.537 – 2.543 din Legea nr. 287/2009 **a fost identificat un posibil caz aplicabil prezentei situații, reglementat de art. 2.537, pct. 2.**

Astfel, articolul 2.537 - Cazurile de întrerupere a prescripției, prevede:

Prescripția se întrerupe:

1.;
2. **prin introducerea unei cereri de chemare în judecată sau de arbitraj, prin înscrierea creanței la masa credală în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererii de intervenție în cadrul urmăririi silite pornite de alți creditori ori prin invocarea, pe cale de excepție, a dreptului a cărui acțiune se prescrie;**
3.;

Însă, detaliind cazurile în care operează întreruperea prescripției, **articolul 2.539 - Cererea de chemare în judecată sau de arbitraj** - prevede faptul că:

- (1) **În cazurile prevăzute la art. 2.537 pct. 2 și 3, prescripția este întreruptă chiar dacă sesizarea a fost făcută la un organ de jurisdicție ori de urmărire penală necompetent sau chiar dacă este nulă pentru lipsă de formă.**

(2) **Prescripția nu este întreruptă** dacă cel care a făcut cererea de chemare în judecată sau de arbitraj ori de intervenție în procedura insolvenței sau a urmăririi silită a renunțat la ea, **nici dacă cererea a fost respinsă**, anulată ori s-a perimat printr-o

hotărâre rămasă definitivă. Cu toate acestea, dacă reclamantul, în termen de 6 luni de la data când hotărârea de respingere sau de anulare a rămas definitivă, introduce o nouă cerere, prescripția este considerată întreruptă prin cererea de chemare în judecată sau de arbitraj precedentă, cu condiția însă ca noua cerere să fie admisă.

(3) Prescripția nu este întreruptă nici dacă hotărârea judecătorească sau arbitrală și-a pierdut puterea executorie prin împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a obține executarea silită. În acest caz însă, dacă dreptul de a obține obligarea pârâtului este imprescriptibil sau nu s-a prescis încă, se va putea face o nouă cerere de chemare în judecată ori de arbitraj, fără a se putea opune excepția autorității de lucru judecat.

(4) Dispozițiile prezentului articol se aplică, în mod corespunzător, și atunci când prescripția a fost întreruptă prin invocarea, pe cale de excepție, a dreptului a cărui acțiune se prescrie.

Se poate observa faptul că, în prezenta speță, raportat la prevederile art. 2.537 pct. 2 coroborate cu prevederile art. 2.539 alin. (2) termenul de prescripție de 3 ani, nu s-a întrerupt, întrucât atât acțiunea formulată împotriva raportului, cât și recursul promovat la Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva hotărârii Curții de Apel Cluj au fost respinse.

II. Art. 26 alin. (3) teza a II- a din Legea nr. 176/2010:

Art. 26 alin. (3), teza a II- a din Legea nr. 176/2010, prevede:

(3) Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale. **În cazul în care cauza de incompatibilitate a încetat înainte de sesizarea Agenției, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată în termen de 3 ani de la încetarea cauzei de incompatibilitate, dacă legea nu dispune altfel.**

Îndeplinirea condițiilor prevăzute de art.26 alin. (3) teza a II-a din Legea nr. 176/2010, rezultă din următoarele documente:

- Dispoziția Președintelui Consiliului Județean Cluj nr. 126/28.04.2014 privind mutarea definitivă a doamnei Șerban Daniela de la Serviciul Financiar-Contabil la Serviciul Audit Intern **cu data de 05.05.2014**
- Raportul de evaluare nr. 13082/G/II/10.04.2017, în care se consemnează faptul că la **data de 11.01.2016** a fost depusă o sesizare la Agenția Națională de Integritate cu privire la faptul că doamna Șerban Daniela deține funcția de auditor în cadrul Consiliului Județean Cluj și de angajată ca economist la Asociația Produs de Cluj.

În ceea ce privește modul de interpretare a prevederilor art. 26, alin. (3), teza a II a din Legea nr. 176/2010, considerăm relevantă **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru Dezlegarea unor Chestiuni de Drept nr. 74/2020.**

Deși obiectul acestei decizii îl constituie modul de interpretare a dispozițiilor art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010, **aceiași raționament se aplică și tezei a doua a aceluiași alineat.**

Astfel, ICCJ a constatat că:

68. Potrivit dispozițiilor art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010, „Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată **în termen de cel mult 6 luni** de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale”.

69. Contrar opiniei instanței de trimitere, **acest termen nu este de prescripție, ci unul de decădere, privit ca intervalul de timp înăuntrul căruia titularul dreptului de angaja răspunderea disciplinară este obligat, printr-o dispoziție legală, să-și exercite acel drept, sub sancțiunea stingerii dreptului respectiv. Efectul împlinirii acestui termen are ca efect pierderea dreptului subiectiv însuși, acest termen nefiind susceptibil de suspendare sau întrerupere, astfel că împlinirea lui stinge dreptul autorității competente de a aplica sancțiunea disciplinară, actul sancționator efectuat totuși cu depășirea termenului fiind viciat sub acest aspect.**

70. Având în vedere regimul de drept public aplicabil, **norma în discuție este imperativă, instituind un termen de decădere de ordine publică**, organul de jurisdicție fiind obligat, potrivit art. 2.550 alin. (2) din Codul civil, să invoce și să aplice din oficiu termenul de decădere, indiferent dacă cel interesat îl pune sau nu în discuție, iar **dacă va constata încheierea sau emiterea unui act juridic în exercițiul dreptului supus acestui termen după împlinirea lui, îl va anula.**

71. Însă art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010 este cu evidență o normă specială, derogatorie de la dispozițiile legale care reglementează răspunderea disciplinară în diferitele domenii în care acționează și cu care interferează, astfel că dispozițiile sale sunt de strictă aplicare și interpretare.

72. În aceste limite de interpretare, este de menționat că **dispozițiile sale sunt aplicabile în exclusivitate numai în cazul angajării răspunderii disciplinare a persoanelor care, prin raportul de evaluare, au fost declarate incompatibile sau s-a constatat că s-au aflat în conflict de interese.**

Norma instituită de art. 26 alin. (3) teza a II- a din Legea nr. 176/2010 este o normă imperativă, specială față de prevederile art. 26 alin. (3) teza I și față de art. 25 alin. (5) din Legea nr. 176/2010 și se interpretează similar cu pct. 69-70 din Decizia ICCJ nr. 74/2020.

În concluzie, considerăm că **nu mai poate fi atrasă răspunderea disciplinară a doamnei Șerban Daniela**, întrucât termenul **prevăzut de art. 26 alin. (2) teza a II-a este un termen de decădere și efectul împlinirii lui este stingerea dreptului autorității competente de a aplica sancțiunea disciplinară.**

Precizăm faptul că practica judiciară relevantă în acest domeniu susține întocmai punctul nostru de vedere, sens în care menționăm:

- Decizia Civilă nr. 1185/2017 a Curții de Apel Cluj,
- Sentința Civilă nr. 3023/2016 a Tribunalului Cluj,
- Sentința Civilă nr. 324/2011 a Curții de Apel Cluj,
- Decizia Civilă nr. 4943/2016 a Curții de Apel București,
- Decizia Civilă nr. 528/CA/2019 - R a Curții de Apel Oradea,
- Decizia Civilă nr. 104/2020 a Curții de Apel Galați,
- Decizia Civilă nr. 62/2021 a Curții de Apel Brașov;

Tinând cont de cele menționate mai sus, propunem neaplicarea de sancțiuni disciplinare doamnei Daniela Șerban în baza Raportului de evaluare nr. 13082/G/II/10.04.2017 al Agenției Naționale de Integritate.

Pentru punerea în aplicare a celor prezentate, alăturat depunem proiectul de dispoziție, hotărârile judecătorești menționate și propunerea Comisiei de disciplină.

DIRECTOR EXECUTIV,
Ștefan Iliescu

